

ת"פ 22648/07/16 - מדינת ישראל נגד זלמן זבדצקי, עמרם גונן, אפ-גרדאבל בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22648-07-16 מדינת ישראל נ' זבדצקי ואח'
תיק חיצוני: 2067/2012

לפני	כבוד השופט איתן כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. זלמן זבדצקי 2. עמרם גונן 3. אפ-גרדאבל בע"מ

החלטה

לאחר שעיינתי בבקשות השונות שהגישו הצדדים ולאחר שהצבתי לנגד עיני את ההלכות הידועות בכל אחד מהנושאים החלטתי כדלקמן:

בהתייחס לבקשת המאשימה להגיש את הודעות העד חאלד מוגרבי במס הכנסה; החלטתי להיעתר לבקשה לאחר שעיינתי בתמלילי עדותו של מוגרבי אשר כללו שאלות רבות הקשורות בהודעותיו, ולאחר שהתרשמתי שיש צורך בהגשת ההודעות ככלי עזר להבנת הקשרם של הדברים ולהבנת תשובותיו של העד. כפי שציינה המאשימה בבקשתה המקור המשפטי לבקשה הוא ע"פ 697/79 בן משה נגד מדינת ישראל (14.04.1980).

בהתייחס לבקשת ההגנה לקבל לידיה את תמצית עדותו של כל עד שלא נגבתה ממנו הודעה בכתב; אכן סעיף 77 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "החסד"פ") מונע מהמאשימה להשמיע עד או להגיש ראיה אם לא ניתנה להגנה הזדמנות סבירה לעיין בראייה או בהודעת העד בחקירה. כך גם מקובל עליי שככלל יש להעביר להגנה מראש את עיקרי עדותו של כל עד. ברם אם העד מעיד על דוח חיפוש, דוח תפיסה, דוח הובלה והצבעה, הודעה שגבה, או מסמך שערך וכיו"ב, זוהי תמצית עדותו ובכך יצאה המאשימה ידי חובתה ואין צורך שתעביר לעיון ההגנה דבר מה נוסף. מכל מקום אם ההגנה סבורה שנפגעה זכותה לעיון מוקדם בתמצית עדותו של עד מסוים, תתכבד ותתנגד להעדתו ובית המשפט יבחן את ההתנגדות ויחליט בה.

בהתייחס לבקשת המאשימה לעיין מחדש בהחלטה המחייבת אותה להודיע להגנה זמן סביר מראש אלו מסמכים בכוונתה להגיש באמצעות כל עד שצפוי להעיד באותו מועד; החלטתי לדחות את הבקשה.

המתווה האמור גובש לאחר תקלות חוזרות ונשנות בניהול המשפט ולאחר שמצאתי שמדובר בדרך הטובה ביותר בנסיבות העניין לעשיית צדק.

ההחלטה ניתנה לאחר שבמשך מספר דיונים נשמעו התנגדויות חוזרות ונשנות מצד ההגנה בנוגע להגשת מסמכים, בטענה שאלה לא הועברו לעיונה. כיוון שהתיק הוא עתיר עדים (126 עדים) ובהתאם למספר העדים וטיבם של האישומים, כך גם עתיר במסמכים (למעלה מ-20 קרגלים על פי האמור בבקשה), פגעו התנגדויות אלה ביכולת לנהל את הדיונים ביעילות הנדרשת. בפרט אמורים הדברים נוכח חוסר יכולתו של בית המשפט לקבוע אם אכן הועברו החומרים אם לאו. אבהיר שלא מדובר בהוראה להעביר מסמכים לעיון ההגנה אלא אך ורק בהעברת הודעה מראש אשר תצביע על המסמכים שבכוונת המאשימה להגיש באמצעות כל עד באופן שיאפשר להגנה להתכונן כראוי לדיון הצפוי. כך לדוגמה אם מדובר במסמכים שצורפו כנספחים להודעת עד, די בכך שהמאשימה תודיע שבכוונתה להגיש את הצרופות להודעה. ואם מדובר במסמכים שניתן לנקוב במספרם הסידורי ברשימת המסמכים, די בכך שהמאשימה תנקוב במספרם. על פי ההחלטה רק אם יודיעו באי-כוח הנאשמים לאחר שיקבלו את הודעת המאשימה שאין בידם מסמך מסוים, יואיל התובע להעבירו לעיונם. מתווה זה מונע בזבוז "זמן אולם" יקר בוויכוחים מלאים ובלתי מועילים לקידום התיק. אודה על האמת איני שותף לחששות שהעלה התובע בנוגע למתווה כגון: נטל חריג ובלתי סביר שיוטל על כתפי המאשימה, ליקויים שייגרמו למידת המוכנות של ההגנה למשפט, הסתמכות ההגנה על המאשימה באופן שיוביל לכשל בייצוג וכיו"ב, ודומני שחששות אלה מופרזים. אשר לטענה שלפיה מיצתה המאשימה את חובותיה לפי סעיף 74 לחסד"פ, אבהיר שהמתווה מושא הבקשה, ניתן גם מכוח סמכותו הטבועה של בית המשפט וחובתו לנהל את המשפט ביעילות, בהגינות, ובצדק תוך שמירת זכויותיהם של הנאשמים, וגם מכוח סעיף 3 לחסד"פ.

ההחלטה תועבר לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אב תשפ"א, 21 יולי 2021, בהעדר הצדדים.